

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1413

гр. Варна, 12.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

като разглежда докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900696 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, чрез адв. М.Д., АК - Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца **12461,22 лева**, представляващи заплатено в полза на пострадалото лице А.А.Н. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. и присъдена законна лихва върху същото; **980,00 лева** - заплатено в полза на мл. адв. Г.И. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 13917/2020 г. по описа на ВРС; **737,57 лева** - заплатени такси и разноски в полза на ВРС по гр.д. 13917/2020 г.; **16706,83 лева** - заплатено в полза на пострадалото лице - С.С.З., обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. законна лихва върху същото; **1295,00 лева** - заплатено в полза на адв. А.Д., адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 1391/2020 г., по описа на ВРС; **977,06 лева**, представляваща заплатени такси и разноски в полза на ВРС, по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума от 33157,68 лева, от датата на предявяване на ИМ в съда до окончателното ѝ плащане, както и сумата от **1038,44 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на А.А.Н. сума от 12461,22 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,67 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. Г.И. адвокатско възнаграждение в размер на 980,00 лева по чл. 38, ал.2 ЗА, за осъщественото представителство на А.А.Н., в качеството му на ищец по гр.д. 13917/2020г. по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **61,45 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса в размер на 737,50 лева, по гр.д. 13917/2020 г., по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **1392,24 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на С.С.З. сума от 16706,83 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **107,92 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за осъщественото представителство на С.С.З., в качеството му на ищец по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, от 980,00 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,41 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса по гр.д. 13918/2020г. по описа на ВРС в размер на 737,50 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 19.03.2020 г., около 16.30 часа на главен път № 2008 в района на Община Девня, е настъпило ПТП, в резултат на което А.А.Н., ЕГН: ***** и С.С.З., ЕГН: *****, и двамата като пътници в ППС с рег. № *****, са пострадали и са получили травматични увреждания.

Сочи се, че към датата на настъпване на описаното по-горе ПТП, за МПС с рег. № ***** е бил сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите с ответника ЗК „Лев инс“ АД.

Излага се в исковата молба, че пострадалите лица А.А.Н. и С.С.З. са били в трудови правоотношения с „ТЕХНОКАР“ ЕООД и описаното ПТП е настъпило по време на работа на лицата, поради което злополуките били признати за трудови. С оглед на това пострадалите предявили срещу „ТЕХНОКАР“ ЕООД искиви претенции с правно основание чл. 200 КТ и чл. 86 ЗЗД, за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие на нанесени телесни увреждания, настъпили в резултат на претърпяната злополука - ПТП.

По исковата молба на А.А.Н. е образувано гр.д. 13917/2020г., по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на „Технокар“ ЕООД. С решение № 262092/28.06.2021 г., влязло в законна сила на 28.10.2021г., „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати на А.А.Н. сумата от 12000,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 753,33 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката - 19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020г. Със същото решение, „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати в полза на мл. адв. Г.И. разноски в размер на 980,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 737,57 лева.

По исковата молба на С.С.З. е образувано гр.д. 13918/2020г. по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на „Технокар“ ЕООД. С решение № 261663/18.15.2021г., влязло в законна сила на 08.09.2021г., „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати на С.С.З. сумата от 15500,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 968,83 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката - 19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020г. Със същото решение, „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати в полза на адв. А.Д. разноски в размер на 1295,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

На 23.08.2021г., „Технокар“ ЕООД е заплатило на А.А.Н. и С.С.З. присъдените в тяхна полза суми за главница, лихви и разноски.

На 23.08.2021г. „Технокар“ ЕООД е заплатило на С.С.З. сумата в размер на 16706,83 лева, представляваща сбор от присъдените в негова полза суми - главница и лихви към датата на плащането, намалени с разноските, които С.С.З. е осъден да заплати на „Технокар“ ЕООД съобразно същото решение. На същата дата „Технокар“ ЕООД е заплатило в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за представителство по гр.д. 13918/2020 г. ВРС, в размер на 1295,00 лева, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

Твърди се в исковата молба, че съобразно разпоредите на чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 429 и чл. 435 от КЗ, и трайната съдебна практика, в.т.ч. постановената по реда на чл. 290 ГПК такава, работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл.200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, може да насочи регресните си претенции

за връщане в патримониума си на платеното не срещу делинквента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „Гражданска отговорност“. С оглед на това на 23.12.2021г. ищецът отправил до "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД покани за доброволно плащане на заплатените в полза на пострадалите лица суми, в отговор на което получил отказ.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, със седалище гр. София е депозирал писмен отговор, с изразява становище за недопустимост на предявените искове. Оспорва активната материалноправна легитимация на „Технокар“ ЕООД да предяви искова претенция на основание чл.435 във вр. с чл.429 от КЗ, твърди, че настоящият случай не попада в хипотезата на чл.429 от КЗ, тъй като „Технокар“ ЕООД няма качеството на трето увредено лице, имащо право на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“.

Съдът, в процеса на преценка на събраните доказателства и произнасяне по съществото на спора, констатира следното:

Във връзка с релевираното в отговора на ИМ възражение за недопустимост съдът намира, че няма пречка и работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл. 200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, респ. неговите наследници, да насочи регресните си претенции за връщане в патримониума си на платеното, не срещу делинквента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „гражданска отговорност“.

В зависимост от качеството на делинквента обаче следва да се разграничат две хипотези - дали вредите са причинени противоправно от друг работник/служител при работодателя или от трето лице.

Когато вредите са причинени противоправно и виновно от друг работник/служител при работодателя и последният заплати обезщетение, той има регресно право срещу виновния на основание чл.202 КТ. А когато увреждането е причинено виновно от трето по отношение на трудовото правоотношение лице, работодателят разполага с регресното право срещу него по чл.54 ЗЗД за заплатеното обезщетение. /решение №395/10.10.2012г. по гр. дело № 1538 по описа за 2011г. на ВКС, решение №29/11.07.2019г. по гр. дело № 1865 по описа за 2018г. на ВКС /

В случая се твърди и липсва спор между страните относно механизма на ПТП, настъпило по вина на П.П., шофьор на МПС с рег.№ *****, който също е работник в ищцовото дружество, поради което е приложима първата изложена по-горе хипотеза, а именно че изплатилият обезщетение работодател разполага с регресно право по чл.202 КТ срещу виновния работник. Доколкото деликвентът не е трето за трудовото правоотношение лице, работодателят не е легитимиран да предяви иска с правно основание чл.435 от КЗ във връзка с чл.54 от ЗЗД срещу неговия застраховател по гражданска отговорност.

Въз основа на изложените съображения настоящият състав намира, че предявените кумулативно съединени искове са недопустими и производството следва да бъде прекратено, след отмяна на протоколното определение от 28.09.2023г. за даване ход на

спора по същество.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 28.09.2023г., постановено по търг.д.№ 696/2022г. на ВОС, с което е даден ход на делото по същество, на осн. чл. 253 ГПК.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявените от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище гр. Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД, поради недопустимост.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____